

Psalmus

sine: hymnuz semper tenuis. Ideo alio loco dicit psalmus: Sacrificium laudis glorificabit me: et ibi est via qua ostendatur illi salvare meum: Et beati qui habitat in domo tua in secula seculorum laudabunt te: hoc est hymnus omniis sanctis eius. Qui sunt sancti filii? filii populi appropinquant sibi. Nemo dicat: non in filio isto. Ne putetis iudeos filios israel esse: et nos non esse filios israel. Audeo vobis dicere fratres mei: illi non sunt et nos sumus. Audi te quare: quia maior est natus eum spiritu: quam natus eum carnem. Vnde israel: Ex Abraam. Quia Isaac ex Abraam: israel ex Isaac. Quod placuit deo Abraam: Credidit autem Abraam deo: et reputatus est illi ad iusticiam. Quisquis imitatus fuerit Abraam: filius est Abrae. Quisquis degenerauit a fide Abraam: perdidit progeniem Abrae. Judei degeneraverunt: perdiderunt. Imitati sumus nos: in uenimus. Audi quod illi perdiderunt: Quid illis dicit dominus dicentibus filiis sumus Abrae: Quis sunt ostendare se et erigere cervicem de nobilitate generis iusti. Et quid illis dominus? Si filii Abrae essent facta: utique Abrae fecissetis. Si ergo perdiderunt ipsi quod filii sunt Abrae: inuenimur nos ut filii simus Abrae. Credendo quippe inuenimus: quod illi non credendo amiserunt: quod credidit Abraam deo: et reputatus est illi ad iusticiam. Et si men Abrae christus: et in christo nos sumus: et ex israel populus: de quo populo Maria: de qua Maria christus: in quo christonos: Ergo filii israel nos. Et quod addidit ut discerneret nos: Filiis israel populo appropinquanti sibi. Attende iudeos: si propinquant ipsi sunt et forte propinquant. Sic mihi aliquis: Quotidie cattat et ipsi psalmum: et cantant hymnos dei. Non auditis quod eis dixit prophetas: Populus hic labiis me honorat: cor autem eorum longe est a me. Si illorum cor longe est: nostrum aut proximum est: quia credimus: quia speramus: quia diligimus: quia christo adiuncti sumus: quia membra ipsius facti sumus. Numquid membra longe sunt a capite? Si essent longe et diuisa essent: non diceret: Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque in consumationem seculi. Si separata essent: non de celo diceret: Saulus saule quid me persequeris? Si non in nobis esset: non diceret: Esuriri et dedistis mihi manducare. Et cum diceret illi: Quando te vidimus esurientem respondit: Cum vni ex minimis meis fecisti

CXLIX

mibi fecisti. Ecce plus: ecce appropinquare israel: et cum illo modo spe: postea re.

Explicit Tract. de ps. CXLVIII.

Incipit Tract. de ps. CXLIX.

Exhortatio.

Laudemus dominum et in voce: et in intellectu: et in opere bono. Et sicut nos bortatur iste psalmus: cantemus ei canticum nouum. Sic enim incipit.

Expositio psalmi.
Ontate domino canticum nouum: Uetus homo: vetus canticum: nouus homo: nouum canticum. Uetus testamentum: vetus canticum. Novum testamentum: nouum canticum. In veteri testamento promissiones sunt temporales et terrene. Quisquis terrena diligit: vetus canticum cantat. Qui vult cantare canticum nouum: diligit eterna. Ipse dilectio noua est et eterna. Ideo semper noua: quod non est veterascit. Nam si bene consideras: antiquum est hoc. Quomodo ergo est nouum? Numquid fratres mei vita eterna modicata est? Vita eterna ipse christus: et secundum unitatem non modo natus est: quia in principio erat verbum et verbum erat apud deum: et deus erat verbum. Hoc erat in principio apud deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso facta sunt nihil. Si que per ipsum facta sunt antiqua sunt: quid est ipse per quem facta sunt? Quid nisi eternus et patet coeternus. Sed nos dilapsi in peccatum: pueri nubes ad vetustatem. Nostra enim vox est in illo psalmo: ubi dicit cum gemitu: Inveteratus homo per peccatum: innouatur per gratiam. Omnes ergo qui innouantur in christo: ut ad vitam eternam incipient continent canticum nouum cantant: et hoc canticum pacis est: canticum hoc caritatis est. Quisquis se a coniunctione sanctorum separat: non cantant canticum nouum: secundum est enim vetustam animositate: non nouam caritatem. In noua caritate quod est: Pax vinculum sancte societatis: coniugio spiritualis: edificium de lapidibus viuis. Ebi est hoc: Non in uno loco: sed per universum orbem terrarum. Audi hoc de alto psalmo: sic dicit: Cantate domino canticum nouum: cantate domino omnis terra. Et hoc intelligit: quod quod non cum omnem terra cantat: canticum vetus cantat: quilibet verba de ore eius procedit. Quid enim attendo: quid sonet cum video quid cogitet: Et tu inquis rudes quid cogite?

Psalmus

Facta indicant. **N**ā oculus psciētiā nō penetrat. Attēdo qd agat: et ibi intelligo qd cogitet. Neqz enī si qsqz: verbi grā: cōprebēderet hominē in furto: in homicidio: in adulterio: cogitatōes ipsi⁹ i corde videret: s in factis sūt qdā que intus latēt. H̄z sūt et mltā q̄ pcedūt in opa: et manifesta sūt etiā hōib⁹. Lū ē essēt illi q̄ se a cōpage christi caritatis: et a societate sancte ecclesie separāt: mali intus apud se mō nouerat nū de us. Venit et tēptatio: separavit illos et patescit hōib⁹ quod nouerat de⁹. Nō enī fructus ostēditur: nū in factis. Uf̄ dictū est: Ex fructib⁹ eorū cognoscetis eos. Virit enī dñs ad qsdaz qui ouīu vestitu se induunt: itus aut̄ sūt lupi rapaces. Et ne forte fragilitas humana dinoscere nō posset lūpum sub ouīha pelle: ait: Ex fructib⁹ eorū cognoscetis eos. Querim⁹ fructus caritatis: inuenim⁹ spinae dissensiōis: ex fructib⁹ eorū cognoscetis eos. Ergo cāticū eorū ve-
tus ē: cātem⁹ nos cāticū nouū. Jā dixim⁹ fratres: oīs terra cātat cāticū nouū. Qui cū omī terra nō cātat cāticū nouū: dicat qd vult: liguis sōet alleluia: dicat tota die: dicat tota nocte: nō valde aures mee inclinātur ad vocē cātatis: sed qro mores ope-
ratis. Interrogo enī et dico: Quid ē qd cā-
tas? Respōdet: alleluia. Quid ē alleluia:
Laudate dñm. Veni: sim laudem⁹ dñm.
Si tu laudas dñm: et ego laudabo domi-
nū. Quare in discordia sum⁹? Caritas lau-
dat dñm: discordia blasphemiat dñm. Et
vultis iā nosse vbi cātetis canticū nouū?
Que dicitur⁹ ē in ipso psalmo: videte quō
fiāt et vbi fiāt: vtrū q̄ omīs gētes fiāt ista:
an in vna aliqua pte terraz: et hic plen⁹ in-
telligetis ad quē ptineat cāticū nouū. Jā
qdē manifestū est illud qd de alio psalmo
cōmemorauī: Cātate dño cāticū nouū. Et
vt ostēderet in cātico nouo esse fructū cari-
tatis et vnitatis: addidit: Cātate dño oīs fra.
Nō se sepēt: nō se disiūgat: triticū es-
ferto paleā qsqz vētilet. Be area vix excu-
tierī: si triticū es. Si fticū eēs forl ab area:
inuenirēt te volatilia et colligerēt te. Adde
qr eo ipo q̄ discedis et volas: paleā te eē iu-
dicas. Sed qr leuis eras: venit vētua: et de
sub pedib⁹ bos ablatus es. Qui aut̄ triti-
cū sūt ferūt tritūrā: gaudēt qr grana sūt: ge-
mūt inter paleā: expectāt vētilatorem quē
cognoscūt redēptore. Cātate dño cāticū nouū.
Laus eius in ecclesia sāctorū.
Hec est ecclesia sāctorū: ecclesia frumentorū

CXLIX

toto orbe diffusorū p agrū dñi semīata: qd
est hic mudus: ipso dño exponēt cū de se
munātē diceret: quia hō semīauit bonū se-
men in agro suo: et venit inimic⁹ et supsemi-
nauit zizania. Et dixerūt pueri p̄familias:
Hōne bonū semen seminasti in agro tuo!
Uf̄ hic sūt zizania: Et rūdit illis: inimicus
hō hoc fecit. Coluerūt colligere zizania: et
cōpescuit illos dices: Sinite vtrāqz cresce-
re vsc⁹ in messis: et in pte messis dicā mes-
sorib⁹: colligite primū zizania et alligate ea
fasciculos ad cōburēdū ea: triticū aut̄ me-
uni reponite in horrea. Postea interrogauē-
rūt eū discipli dicētes: Harrā nob̄ pabolā
zizaniorū. Et ipē exponit oīa: vt null⁹ hō
cordi suo tribuat qd ibi istellēxerit: h̄migrō
celi exponēt: nō dicat: exposuit sibi quō
voluit. Si pabolā pp̄he exponeret de⁹: qn̄
ipē p̄ eos loqbaſ qd dicebant: q̄s auderet
dicē: nō sic debere exponēt. M̄t omaḡ qn̄
ipē exposuit qd pp̄osuit ipē: q̄s audet p̄tra
dicere māifeste vitati: Lū aut̄ dñs pabolā
hāc exponēt ait: Qui aut̄ semīat bonū se-
mē ē fili⁹ hōis: se vtiqz demōstrāt: Bonū vō
semē fili⁹ sūt regni: ipa ē ecclia sāctorū: ziza-
nia aut̄ fili⁹ sūt māaligni: ager ē h̄ mūd⁹. Jā
videte fratres: quia per mundum semīa-
tum est bonū semen: et per mundum se-
mīata sūt zizania. Aliqd in pte triticū: et in
pte zizania: Per totū triticū: et p totū ziza-
nia. Ager dñi mūd⁹ ē: nō africa: Nō quō
sert fra ista getulie sexagenū aut cētenū: et
numidia sert denū: nō sic ē deo ager suus.
Ubiqui illi sertur fruct⁹: et cēten⁹: et sexage-
n⁹: et tricen⁹: Lū tñ vide qd velis eē si cogī-
tas ad dñi fructū ptinere. Ergo ecclia san-
ctoz ecclia catholica ē. Ecclia sāctorū nō
est ecclesia hereticorum. Ecclia sāctorū illa
est quā p̄signauit de⁹ aīqz videret: et exhibi-
buit vt videret. Ecclia sāctorū erat ātea in
codicib⁹: mō in gētib⁹. Ecclia sāctorū ātea
tātūmō legebāt: nūc et legīt et videt. Quā
do solū legebāt credebatur: modo videt et
cōtradicif. Laus eius in ecclesia sāctorū.
Letetur isrl in eo qui fecit eū.
Quid est isrl? Vidiens dēū. Hoc enī inter-
pretatur nomen isrl. Qui videt dēū in ipo le-
tetur a quo factus est. Quid est ergo frēs
quia dixim⁹ nos ad eccliam ptinere sāctorū?
Nunqd iam videm⁹ deūz: Quomō
sumus isrl: si nō videm⁹. Et qdam visio
huius tpis: errit altera visio futuri tpis. Vi-
sio que mō est: p̄ fidem est: visio q̄ futura ē
p̄ speciē erit. Si credim⁹: videm⁹: si ama-

Psalmus

mus: videm⁹. Quid videm⁹: Deū. Ubi ē ip̄e deus. Interroga Johanne. Be⁹ caritas est. H̄dicam⁹ nomē ei⁹ sanctū: et gaudem⁹ in deū: si gaudeamus in caritatem. Quisq̄s h̄z caritatē: ut qd illum mittimus longe ut videat deū. Consciā suā attēdat: et ibi videt deū. Si caritas ibi non habitat: nō ibi habitat de⁹. Si autem caritas ibi habitat: deus ibi habitat. Vult illū forte videre sedentē in celo: habeat caritatē: et in eo habitat sicut in celo. Ergo simus isrl̄: et letemur in eo q̄ fecit nos. Letet isrl̄ in eo q̄ fecit eu⁹. In eo q̄ fecit eū letet: nō i Arrio: si in Bonato: nō in Leciliano: nō in Proculiano: non in Augustino: In eo letet q̄ fecit eu⁹. Nos fratres nō vobis cōmendamus nosmetip̄os: s cōmendam⁹ vos deo. Quō vobis deū cōmendamus: Ut diligatis eū bono v̄o: non bono ip̄ius: qr malo v̄o si eum nō diligitis non malo ip̄ius. Nō enī min⁹ habebit deus diuinitatē: si hō in illo non h̄z caritatē. Tu crescas ex deo: non ille ex te: et tñ tm̄ nos dilexit p̄or atēq̄ cū diligem⁹: ut filium suū vnicū mitteret mori p̄ nobis. Qui fecit nos: fact⁹ est inter nos. Quomō nos ip̄e fecit: Qm̄ia p̄ ip̄m facta sunt: et si ne ip̄o factum est nihil. Quō factus est inter nos: Et v̄bum caro factum est: et habitauit in nobis. Ergo ip̄e est in quo debem⁹ letari. Nemo sibi arroget: nemo sibi deroget p̄tes ip̄ius: ab ip̄o est leticia: q̄ nos facit felices. Letetur israel in eo qui fecit eum. Et filij syon exultent iu rege suo. Ip̄e est isrl̄: filij ecclie sunt: qr syon fuit qui dem vna ciuitas que cecidit. In eius reliquias habitabāt qdem sc̄i tp̄ aliter: s syon vera et hierlm̄ vera: qr ip̄a syon que hierusalem: eterna est in celo: q̄ est mater nr̄a. ipsa nos genuit: ip̄a est ecclia sanctorū: ip̄a nos nutrit: ex pte pegrina: ex magna pte manēs in celo. Ex pte qua māet i celo: beatitudo angelorū est: ex pte q̄ pegrinat i hoc seculo: spes est iustorū. Be illa dictum est: Elia in excelsis deo. Be hac dictū est: Et in terra par hoībus bone voluntatis. Quia ḡ i hac vita gemūt et desiderat illā patriaz: currant dilectiōe: nō pedib⁹ corporis: nō q̄rānt naues: s pennas: duas alas caritatis apprehēdāt. Que sūt due ale caritatis: Bi lectio dei et dilectio primi. Peregriamur enī: suspiram⁹: gemim⁹. Venerunt ad nos lre de patria nr̄a: ip̄as vobis recitam⁹: Letetur isrl̄ in eo q̄ fecit eum: et filij syon exul-

CXLIX

tent in rege suo. Qd dixit: qui fecit eum: h̄ dixit in rege suo. Qd audistis isrl̄: id sūt filij syon: et qd audistis: in eo q̄ fecit eū: h̄ est in rege suo. Filius dei q̄ fecit nos: fact⁹ est inter nos: et rex nr̄ regit nos: qr creator nō ster fecit nos. Ip̄e est tamē p̄ quem faci su⁹: q̄ est p̄ quē nos regimur: et iō christiani: qr ille christus. Christus a christmate dictus est: id est ab v̄nctione. Reges aut̄ v̄n gebantur et sacerdotes: ille v̄o v̄nc⁹ est et rex et sacerdos. Rex pugnauit p̄ nobis: sacerdos obtulit se p̄ nobis. Qui pugnauit p̄ nobis q̄si victus est: iure aut̄ vicit. Crucifixus est enī: et de cruce sua in q̄ erat fix⁹: diabolū occidit: et inde rex nr̄. Unī autē sacerdos: Quia se p̄ nobis obtulit. Date sacerdoti qd offerat. Quid inueniret hō qd daret: Mundā victimā. Quā victimamē. Quid mūdū p̄ offere p̄ctōr: O inique: o impie: qcqd attuleris immūdū est: et si ali qd mundū p̄ eo offerēdū est. Quere ap̄te qd offeras: nō inuenies. Quere ex te qd offeras: nō delectat arietib⁹: nec bircis: nec tauris. Qia ip̄ius sunt: et si nō offeras. Offer ḡ illi mūdū sacrificiū. Q̄ p̄ctōr es: imp̄us es: s cōsciā inqñatā habes. Poteris forte aliqd mūdū offerre purgat⁹. Sed vt purgeris aliqd p̄ te offerēdū ē: Quid ḡ p̄ te oblaturus es vt mūderis: Si mundatus es: poteris offerre qd mundū ē. Offerat ḡ seip̄m mūdū sacerdos: vt mundet h̄ qd christus fecit. Nihil mūdū inuenit in hoībus qd offerret p̄ hoībus: seip̄m obtulit mūdā victimā: hostiā immaculatā. Felix victima: vera victima: mūda victima: hostia immaculata. Nō ḡ h̄ obtulit quod nos illi dedim⁹: imo h̄ obtulit qd a nobis accepit: et mūdū obtulit. Carnem enī a nobis accepit: hāc obtulit. Sed vñ illaz accepit: Be vtero v̄ginis Marie: vt mūdā offerret p̄ immūdis. Ip̄e rex: ip̄e sacerdos: in eo letemur. Laudent nomē eius in choro. Et chorus qd significat: Adulti nouerūt chorū: et qr in ciuitate loqm̄ur p̄ peōes norunt. Chorus est sensio cantantium. Si in choro cātemus: cōcorditer cantemus. In choro cantantiū qd voce discrepauerit: offendit auditū: et perturbat chorus. Si vox inconveniēter cantantis disturbat p̄centum cantantiū: quō disturbat heresis dissōnās: sensus laudatiū: Chorus christi iam totus mūdus est. Chorus christi: ab oriente in occidētē cōsonat. Videamus si tñ extēdit chorus christi. Sicut

Psalmus

psalm⁹ aliis: **A**solo ortu r̄sc̄ ad occasum:
laudate nomen dñi. Laudet nōmē ciuis in
choro. **I**n tympano ⁊ psalterio psal-
lant ei. Quare assumit tympanū ⁊ psalte-
rium: Ut nō sola vox laudet: b̄ ⁊ opa. **N**ū
assumit tympanū ⁊ psalteriu man⁹ ɔcūnāt
voci: sic ⁊ tu si qñ alla cāta: porrigas ⁊ pa-
nez esuriēti: vestias nudū: suscipias pegri-
nuz: nō sola vox sonat: b̄ ⁊ manus ɔsonat:
qz v̄bis facta ɔcordant. Assumpſiū orga-
num: ɔsentiāt digiti lingue. **E**t ipm myste-
rium tympani ⁊ psalterij nō est tacenduz.
In tympano corium extendit: in psalterio
chorde extēdunt. **I**n vtroq; organo caro
crucifigis. **O**r bñ psallebat in tympano et
psalterio q̄ dicebat: **D**ibī mūdus crucifi-
us: est: ⁊ ego mūdo. **I**p̄m psalteriu v̄l tym-
panum tollere te vult q̄ amat cāticū nouū:
q̄ te docet qñ tibi dicit: Qui vult esse meus
discipulus: abneget semetipm: ⁊ tollat cru-
cem suā: ⁊ sequat me. Non dimittat psalte-
rium suū: nō dimittat tympanū: extendat
in ligno: ⁊ sicceſ a ɔcupisētia carnis. **N**er-
ui ɔcto plus fuerint extēti: tāto acutus so-
nant. **E**t ḡ acute sonaret Pauli apli psal-
teriu: quid dixit: Que retro oblitus: in ea
q̄ aī sunt extentus: sequor ad palmā sup-
ne vocatiōis. Extendit ſeip̄m: tetigit chri-
ſtus: ⁊ ſonuit dulcedo veritatis. **I**n tympa-
no ⁊ psalterio psallat ei. **O**m̄ bene fa-
ctum est dñs.

Alia lra.
Qua bñpla.
Qui bene fa-
ctum est dñs.

cit dñs in populo suo. Quid tam bñ
ſicium: q̄ mori p̄ impijs. Quid tā bñſicium
q̄ sanguine iusto deleri chirographū pec-
catoris. Quid tā bñſicium: q̄ dicere: non
ad me p̄tinet qđ ſuſtis: eſtote qđ nō ſuſtis.
Bñſfacit dñs in pplo suo: dimittēdo pec-
cata: p̄mittendo vitā eternam: **B**ñſfacit
auerſum puertere: repugnātē adiuuare: vi-
centem coronare. **B**ñſfacit dñs in populo
ſuo. **E**t exaltabit mansuetos iſ salu-
tem. Exaltant ſupbi: b̄ nō in ſalutē. **M**ā-
ſueti in ſalutem: ſupbi in mortē. Ideo ſup-
bi ip̄i ſe exaltant: ⁊ dñs eos humiliat: man-
ſueti aut̄ ip̄i ſe humiliat: ⁊ de⁹ eos eraltat.
Exaltabit māſuetos in ſalutē. **E**xulta-
bunt sancti in gloria. Aliqd volo dice-
re: audite attētius de glia sanctorū. Nemo
enim eſt q̄ nō amet glia: b̄ glia ſtultoz po-
pularis illa que dicit: habet illecebrā dele-
ctionis: vt ad laudē ſuā ⁊ honorez hoim
quisq; cōmotus: velit ſic viuere vt predi-
ce tur ab homib⁹ qui busq; quomōcūz.
Hunc homines insani effecti ⁊ inflati: ianes
intus: foris tumidi: etiam res suas pdere

CXLIX

yolūt: donādo ſcenicis: hiftionib⁹: ve-
toribus: auguris. **Q**uanta donant: quan-
ta impendunt: Effundunt vires nō patri-
monij tantū: ſed etiam animi ſui. **I**ſti fasti
diunt pauperem: quia nō clamat popul⁹:
vt pauper accipiat: clamat autē pauper:
vt venator accipiat. **I**lli ergo v̄bi eis non
clamat: nolunt erogare: **E**lbi clamat ab i-
ſanis: insaniūt omnes: ⁊ ſunt omnes iſa-
ni: ⁊ qui expectatur: ⁊ qui expectant: ⁊ qui
donant. **I**nsana iſta gloria reprehendit a
domino: improbaſ ante oculos omnipo-
tentis: **A**t tamē fratres mei christus ſic un-
properat ſuis ⁊ dicit. Non a vobis accepi
tant̄ ɔtum acceperit venatores: ⁊ ill⁹ ut
donaretis: de meo donatis. **I**go autē mu-
dus eram: ⁊ nō vefiſtis me. **E**t illi. **E**t qñ
te vidim⁹ nudū: ⁊ nō vefiui⁹ te: **E**t ille.
Lum vni ex minimis meis nō feciſtis: nec
mibi feciſtis. **S**ed eum vis vefire qui tibi
placet: in quo tibi christus diſplicet. **V**eſti
re viſ venatore: quo forte victo erubefas.
Christus nunq; vincitur: ⁊ diabolum vi-
cit: ⁊ pro te vicit: ⁊ tibi vicit: ⁊ in te vicit.
Talem victorem vefire non viſ: **Q**uare?
Quia minus clamatur: minus insanitur:
Propterea iſti qui tali gloria delectāt: in
conſcientia ſua nihil habent. **Q**uomō ex-
hauriūt arcas: vt veftes mutet: ſic exinan-
iunt ip̄am conſcientiā: vt nihil ibi habeant
preciouſum. **S**ancti autē qui exultāt in glo-
ria: quomō exultant: non opus eſt vt nos
dicamus: ip̄ius psalmi audite ſequentiem
verſum: **E**xultabūt sancti in gloria. **L**eta-
buntur in cubilib⁹ ſuīs. **N**ō i thea-
tris: non in amphitheatris: non in circis:
non in nugis: non in foris: ſed in cubilib⁹
ſuīs. **Q**uid eſt in cubilib⁹ ſuīs? **I**n cordi-
bus ſuīs. **A**udi apostoliū Paulum exulta-
tem in cubili ſuo. **N**am gloria noſtra b̄ eſt:
teſtimoniū ɔſcientie noſtre. **R**urſuſ timen-
dum eſt: ne quisq; apud ſeip̄m ſiat ſibi pla-
cens: ⁊ quaſ ſupbus de ɔſcientia ſua glorie-
tur. **D**ebet enī qſq; cuž tremore exultare:
qđ donū dei eſt viſ exultat: nō meritū ſuū.
Etenī ſunt mihi ſibi placētes: ⁊ iuſtos ſe eē
arbitrātes: ⁊ pcedit aduersus illos alia pa-
gina dicens. **Q**uis gloriabit caſtū ſe habe-
re cor: **A**ut qđ gloriabit mūdū ſe eſſe a pec-
cato: **E**ſt ergo qđam modus in cōſcientia
gloriandi: vt noueris fidem tuam eſſe ſin-
ceram: noueris eſſe ſpem tuam certam: no-
ueris caritatem tuam eſſe ſine simulatio-
ne. **S**ed quoniam multa ſunt adhuc for-

Psalmus

CXLIX

te que p̄fit offendere oculos dei: lauda eū qui tibi ista donauit: tunc perficiet qđ do-
nauit: Prop̄fea cū dirissz: Letabūt i cubi-
libus suis: ne q̄si sibi vlaçetes viderentur:
Allia lfa. adiūxit statim. **Exultatiōes dei in**
i ḡtture faucib⁹ eorū. Sic letabunt in cubili-
bus suis: vt nō sibi tribuāt qđ boni sunt: s̄
illum laudēt a quo acceperūt qđ sunt: a q̄
vocant ut quenam ad id qđ nondū sunt:
et a quo sperat p̄fectionem: cui gr̄as agūt:
qr̄ inchoauit: **Exultatiōes dei in faucib⁹**
eorū. **Jā videte sanctos:** videte gl̄iæ eoz:
videte p̄ vniuersū mūdū: videte q̄ exulta-
tiones dei sunt in faucib⁹ eorum. **Et fra-**
mee bis acute iu manib⁹ eoru⁹.
Framea appellat quam vulgo spatam dī-
cunt. Sunt enī gladij ex una pte acuti: ip̄e
sūt machere: ip̄e aut̄ framee: ip̄e et rūphæ:
ip̄e etiā spate appellant. **Magnū mysteriū**
bz hoc genus ferramēti: qđ ex vtraq̄ par-
te acutū est. **He framee sunt bis acute in**
manib⁹ eoru⁹. Frameas bis acutas intelli-
gimus fīmonē dñi: et vna framea est: s̄ ideo
multe dicuntur: qr̄ multa ora sunt: et mltē
lingue sunt sanctoz. **Fermo ē dei:** gladi⁹
bis acutus. **Si bis acutus:** **Vicit de tpa-**
libus: dicit de eternis. **In vtrisq̄ pbat qđ**
dicit: **Et eū quem ferat sepat a mūdo.** Nō
ne ip̄ius est gladius: de quo dñs dīc: Non
veni pacem muttere in terrā: s̄ gladiuz. **At**
tendite qđ venit disūgere: quomō venit
separare. **Disūgit sc̄tos:** disūgit ipios: s̄ se
parat a te qđ te impedit. **Filius vult fuire**
deo: p̄t nō vult: venit gladius: venit fīmo
dei: diuidit filiū a p̄fe. **Filia vult:** mat̄ non
vult: gladio diuidūtab inuicē. **Mur⁹ vult:**
s̄ socrus nō vult: veniat gladius bis acu-
tus: offerat p̄missionē vite p̄ntis et future:
p̄solutionē tpalium: eternorū p̄fruitionez.
Ecce gladius ex vtraq̄ pte bis acut⁹: pro-
mittens tpalia in qb⁹ nos nō sefelli. **Nō**
ne ecclia dei p̄ totū mundū non erat: **Ecce**
est: antea legebat et nō videbat: mō sic legi-
tur: ita cernit. **Quicqd tpalif nobis p̄mis-**
sum est: ad vñā ptem gladij ptinet: qcqd i
sempternū: ad alteraz ptem gladij ptinet.
Habes spem futuraꝝ rex: habes p̄solatio-
nem p̄sentiu⁹. **Noli retrahi ab eo q̄ vult re-**
trahere. **P̄t:** mater: soror: vxor sit: amicus
sit: nō te retrahant: et vñl tibi erit gladius
bis acut⁹. **Utit te ille sepat:** male te tu co-
glutinas. **Ulenit ē dñs ferēs gladium bis**
acutū: p̄mittēs eterna: impleſ tpalia. **Nā**
io duo testamēta dicunt. Que erant ē fra-

mee bis acute in manib⁹ eoru⁹: **Buo testa-**
menta ad gladiū bis acutum ptinet: **Uel⁹**
testamentū terrena p̄mitit: nouuz eterna.
In vtroq̄ fīmo dei verax inuen⁹ ē: vt gla-
dius bis acutus. **Quare ē in manib⁹ et nō**
in linguis: **Et framee bis acute inq̄t i mani-**
bus eoru⁹. **In manib⁹ dixit in p̄tāte.** **Acce-**
perūt ē fīmonem dei in p̄tāte: vt vbi vellēt
dicerent: cui vellent dicerēt: nō timerēt po-
testatē: nō p̄temnerent paupem. **In mani-**
bus enī habebāt gladiū: qua volebant ri-
brabāt: v̄sabant: p̄cutiebāt. **Et h̄ totū erat**
in p̄tāte p̄dicantū. **Nam si nō est in mani-**
bus fīmo: ne forte aliquis dicat: quō fīmo
est gladius bis acutus: et quō in manibus:
Si ergo fīmo nō est in manibus: quare scri-
ptum est: **Factus est fīmo domini in manu**
Aggei p̄phete. **Nunq̄ fratres fīmonem**
sūt deus in digitis ip̄ius fecit: **Quid est:** i
manu ip̄ius factus est. **In potestate illi da-**
tum est p̄dicare fīmonem domini. **Postre-**
mo possum⁹ et has man⁹ alif intelligē. **Nā**
q̄ locuti sunt in lingua: habuerūt sermones
dei: qui scripsérūt i manib⁹. **Et framee bis**
acute in manibus eoru⁹. **Nam fratres vide-**
te sanctos armatos. **Attendite strages:** at-
tendite glorioſa p̄chia. **Si enim impator et**
miles: si miles et hostis: si bellū et victoria:
quid fecerūt isti habentes in manibus fra-
meas bis acutas: **Ad faciendas vi-**
dictas in gentibus. **Videte si non est**
vindicta facta in gentibus: quotidie ip̄a fit:
hoc agimus et nos loquendo. **Attendite**
quō cese sunt gentes babylonie. **Illi red-**
dit dupluz: **Hic enī de illa sc̄ptū est:** Red-
ditur duplum ad quod fecit. **Quō red-**
ditur duplum: **Bellāt sancti:** educunt fra-
meas bis acutas: s̄lit strages: s̄lit occisi-
ones: separaciones. **Quomō illi duplū reddi-**
tur: **Illa q̄n̄ poterat p̄sc qui christianos:** car-
nem occidebat: deum non confringebat.
modo illi dupluz reddit: et pagani extin-
guunt: et idola frangunt. **Quomō inquietes**
pagani occidunt: **Quomō nisi cū christia-**
ni sūt: **Quero paganū:** et nō inuenio: chri-
stianus est. Ergo mortuus est pagan⁹. **Nā**
si nō occidūt: vnde dictū est Petro: **Ma-**
cra et māduca. **Unde ip̄e Saulus occisus**
est p̄secutor: et Paulus erector est predi-
cator. **Quero Saulū p̄secutore:** et nō in-
uenio: occisus est. **Unde:** **Be framea bis**
acuta. Sed qr̄ occisus in se: et viuificatus
christo: **Ideo cōfidens dicit:** **Uliuo autez**
iam nō ego: viuit abt in me christus. **Quō**

Psalmus

Illi: sic p illū. Et cīm cī factus cēt p dicator
accepit t ipse in manib⁹ frameam bis acu
tā: ad faciendā vindictā in gentib⁹. Et ne
veret tu putares hoies ferro qcuti: sangu
ne fundi: vulnera in carne fieri: sequitur t
exponit. Obiurgationes in pplis.

Alia lfa. Increpatōes
Obiurgatio q est: Lorreptio: Procedat
ex vobis framea bis acuta. Molite cessare:
dedit illam vobis deus p modulo vestro.
Qualis homo es q idola col: Bic amico
tu: si tñ remāsit cui dicas: **Qualis homo**
es q dimisisti eū a quo factus es: t adoras
qđ fecisti: **Melior** est faber: qđ qđ fabricat
faber. Si fabrꝝ adorare erubescis: adorā
do qđ faber fecit nō erubescis: **Qui** ceperit
erubescere: cū ceperit cōpungi: fecisti vul
nus de framea: puenit ad cor: moritur⁹ est
vt viuat. Framee bis acute in manib⁹ eo
rū: ad faciendā vindictā in gētibus obiur
gationes in pplis. **Ut** alligēt reges
eorū in cōpedibus: t nobiles eorū
in vinculis ferreis. **Ut** faciat in
eis iudicū cōscriptū: facile exposui
mus quō de frameis cadāt t exurgāt: sepa
rent t ḡgregent: vulnerent t sanētur: mo
riātur t viuat. **Sz** qđ faciem⁹: Quō expo
nemus ad alligādos reges eorū in cōpe
dib⁹: Reges gētū alligādi in cōpedib⁹: t
nobiles eorū in vinculis: addidit ferreis.
Adestote vt cognoscāt qđ nosti. **Iti** cīm
versus qđ cepim⁹ expone obscuri sūt: sed
illud qđ ex illis dictur⁹ sū nō est nouū. **Ja**
notū est vobī: qđ mō nō discē op⁹ habeatis:
sed cōmemorari. Ad b aut voluit de⁹ ob
scure ponī qđdā versus suos: nō vt aliquid
nouū de illis seruet: sed vt iā qđ inusitatū
erat obscuris expositis innouet. Nouim⁹
reges factos christianos: nouim⁹ nobiles
gentiū factos christianos. **H**at hodiecs: t
fuerūt: t erūt: t nō cessant framee bis acu
te in manib⁹ sc̄tōꝝ. Quō q ligatos cōpe
dib⁹ t vinculis ferreis intelligim⁹: **S**cit ca
ritas vestrā t cruditio: qz in ecclesia nutri
t̄ estis: t soletis audire diuinās lectiones:
qm̄ infirma mūdi elegit de⁹: vt p̄funderet
fortia: t stulta mūdi elegit de⁹ ad cōfundē
dos sapiētes: t ea q nō sūt tanqz ea q sūt:
vt que sunt euacuent. **D**ic em̄ ait Ap̄lus:
Vide te vocationē vestrāz frātres: qz non
multi sapiētes sūti carnem: nō multi potē
tes: nō multi nobiles: sed stulta mūdi ele
git deus: t infirma mūdi vt confunderet
fortia: t ignobilia t cōtēpēbilia elegit de
us: vt ea q nō sunt tanqz q sūt: vt ea q sunt

CXLIX

euacuent. **V**enit de⁹ christus pdesse om
nibus: sed elegit pdesse imperatori de pi
scatore: nō piscatori de imperatore: t ele
git ea que nullū momēti erant in mundo.
Ipsos impleuit spūsancto: dedu eis frame
as bis acutas: p̄dicare p̄cepit euāgeliū: et
ire p totū orbem terrarꝝ. **F**remuit mūdues:
erexit se leo aduersus agnū: sed fortior leo
ne inuētus est agnus. **L**eo vicit⁹ est sevien
do: agnus vicit patiendo. **Q**onuersa sunt
corda hoīm ad timorē christi: ceperit re
ges: ceperit nobiles miraculis cōmoueri
p̄phetie adiunctione turbari: vidē in vnu
nomē p̄currere in genus humanū. **E**t qđ
facerent. **M**ulti elegerit ignobilatē: t
dimittentes domos suas: t substantias su
as distribuētes pauperibus: cucurrerunt
ad p̄fectionē. **T**ali ergo impfecto dicitur
a dñio: si vis p̄fectus esse: vade vende om
nia que habes t da pauperibus: t veni se
qre me: t habebis thesaurū in celo. **M**ul
ti ex nobilibus fecerunt hoc: sed cessau
runt isti nobiles esse gentiū: elegerunt pau
pertatem in seculo: nobilitatez in chris
to. **M**ulti aut tenent ipsam nobilitatē in chri
sto: tenēt regias potestates: t sic sunt chri
stiani. **I**psi sunt tanqz in cōpedibus: t tā
qz in vinculis ferreis. **U**nde hoc: Ne pro
grederent ad illicita compedes accepe
runt: cōpedes sapientie: compedes verbi
dei. **Q**uare ergo vincula ferrea t non au
rea: ferrea sunt qđdiu timent: ament t au
rea erunt. **A**ccēdat caritas vestrā quid lo
quar. **A**udiistis modo apostolū Joannē:
Timor nō est in caritate: sed perfecta car
itas foras mittit timorem: qz timor torment
um habet: hoc est vinculū ferreum. **E**t tñ
nisi timore incipiat homo dñū colere: non
pueniet ad amorē: **I**nitiū sapientie timor
domini. **I**ncepit ergo a vinculis ferreis: fi
nitur ad torqueū aureā. **B**ictū est em̄ de sa
pientia: **E**t torqueū auream circa tuam cer
uicem. **N**ō tibi imponeret torqueū aureaz:
nisi primū in cōpedibus ferreis te alligas
set. **C**episti a timore consūmaris a sapien
tia. **O**r multi sunt qui p̄terea nolūt male
facere: qz gehēnas timent: qz cruciatus ti
ment: t nondū amāt iusticiā. **S**ullis p̄mit
teretur impunitas t diceref eis: **F**acite qđ
vultis securi: impunitū erit vobis: emitte
rent p̄gressus libidinum suarū in queqz
ne quisimā: t maxime fratres mei: maxime
reges t nobiles: quibus nō facile dicit qđ
fecisti. **N**am pauper homo t si nō timeat

Psalmus

deū: qz nullari viri est: nullarii facultati: ne cū se cōmouerit in suppliciū rapiat: cessat timore hois: t si nō dei. Potētes asit mūdi reges: nobiles nisi deū timeat quid tuncibz: Sed p̄dicatur illis: t p̄cutiuntur framea bis acuta. Dic illis quia est q̄ ponat alios ad dexteram: alios ad sinistras: vt dicat eis q̄ a sinistris sunt: Ite in ignem eternū q̄ parat: est diabolo t angelis ei. Non dū diligunt iusticiā: sed timent penā: t timēdo penā iā acceperūt cōpedes: t in vinculis ferreis erudiuntur. Venit ad nos potens homo de seculo: offendit illū vxor sua: aut forte cōcupiuit alterius pulchritudē: aut alterā ditionem: vult dimittere eam quā habet t nō facit: audit a seruo dei: audit a p̄beta: audit ab Aplo t nō facit: audit ab eo in cuius manibus est framea bis acuta: nō facies: nō l̄z tibi: nō pmisit deū: dimittit vxorez excepta causa fornicationis: Audit hoc: timet t nō facit. Pedes leues iam p̄grediebātur in lapsum: cōpedibus tenētur: habet vincula ferrea: timet deum. Dic illi: Damnabit te deus si feceris: iudex est sup̄ oēs: audit gemitū vxoris tue: reus teneberis in cōspectu eius. Hac p̄cū piscēta blādīt: bac pēa deterret. Ibat. n. ad sentiēdū prae cupitudati: nisi vincula ferrea retineret. Dicaz q̄ plus est. Et dicit: Contere iam volo: nolo iam vxorem: nō pōt. Quid si tu vis t illa n̄ vult: Nisi qd̄ p̄ continentia tuam debes illam facē formicariam: Si alij nupserit te viuo: adultererit. Non vult tali lucro deus compensare tale damnū. Redde debitū: t si non exigis: redde. Pro sanctificatione pfecta deus tibi cōputauit: si quod non debet exigis: s̄ redditis qd̄ debetur vxori. Times nō facis: p̄cutiuntur vincula tua. Audi quia vinculis ferreis constrictus es. Alligatus es vxori: ne quesieris solutionē. Buz est: ferreum est. Nam quando dominus hoc ait: ostendit quia vinculū est ferreū. Adolescentes audite: Vincula ferrea sunt: nolite pedes mittere: ne eūz miseritis: artius cōstringamini cōpedibus. Tales comedes cōsolidant vobis t episcopi manus. Nūquid nō fugiunt in ecclesia cōpediti t solusibz: Hi viri fugiunt huc volētes dimittere vxores suas: t hic artius colligantur. Nemo soluat has cōpedes: quos deū cōiunxit homo nō separat. Sed dura sunt vincula. Quis nescit ipsam duriciā: Bonuerūt apostoli t dixerūt: Si talis causa ē

CL

ci vxore non expedit nubere. Si vincula ferrea sunt: nō opus est ut illic pedes mittantur. Et dñs. Nō oēs capiunt verbū istud: s̄ q̄ pōt cape capiat. Alligat̄ es vxori: ne q̄sieris solutionē: qz alligat̄ es vinculferreis. Solut̄ es ab vxore: ne q̄sieris vxorez: si te obliges vinculferreis. Ut faciat in eis iudicium p̄scriptū: b̄ ē iudicium q̄n faciūt sancti sup̄ oēs gentes. Quare p̄scriptū: Quia ista antea cōscripta sunt: t mō cōplentur. Ecce mō fūt: alioñ legebank t nō siebat. Ut cōclusit ita. Gloria hec est oībus sanctis ei. Per totū mundū: t per vniuersas gētes: hoc sancti agūt: t sic glorificant: sic exultant deū in fauicibz suis: sic extant in cubilibus suis: sic exultat in gloria sua: sic exaltatur in salute: sic cantat cantum nouum: sic dicunt Alleluia: corde: ore vita: Amen.

Explicit Tract. de ps. CXLIX.
Explicit Tract. de ps. CL.

Prefatio.

Quālis ordo psalmorū qui mibi magni sacramēti videntur cōtine-re secretū: nondū mibi fuerat reuelatus. Tamen qz oēs centū q̄nquaaginta numerātur: etiā nobis q̄ totius ordinis eorum altitudinē adhuc acie mentis nō pene trauimus: insinuat aliqd: Unū nō impudēter qntū dñs adiuuat: disputare possum. Primū qndenarius numer̄: ex q̄ iste multiplicat. Qd̄ em̄ valent qndecim in ordine singulorū: b̄ valēt centū q̄nq̄inta in ordine denarioz: qm̄ qndeciel denos faciūt: hoc valēt mille q̄ngenti in ordine cētenarioz: qm̄ qndecies centeni sunt: hoc valent qndecim milia in ordine millenarioz: qm̄ qndecies mille sunt. Quindenarius ḡ numerus cōcordiā significat duum testamētorū. In illo em̄ obseruaſ sabbatū qd̄ significat quietē: in isto dñicus dies qui significat resurrectionē. Sabbatū autē est dies septimus: dominic⁹ vero post septimū qd̄ nisi octauus: idē qui p̄mis habēdus est. Ipse em̄ dicitur etiā vna sabbati: vt deinde sit secunda: tertia: quarta: t deinceps usq; ad septimū sabbatū. A dominico autē usq; ad dominicū octauus est dies: vbi testamēti noui reuelatio declarat: qd̄ in veteri tanq; sub terrenis p̄missionibus tegebatur. Septē porro t octo quindecim sunt. Tot sunt t cantica que appellātur graduū: qm̄ totidem fuerūt etiam templi gradus. Beinde etiā quinq̄genarius numer̄